

Brexit

Werk aan de winkel voor de Eor

De Britten schrokken wel even, die nacht van 23 juni 2016. Bleken ze in meerderheid voor uittreding uit de EU te hebben gestemd. Was dat nou echt wel de bedoeling? Ook voor veel Eor-leden kwam de uitslag van het referendum als een schok.

Door Sjef Stoop

Hoe nu verder? Haast is er nog niet geboden. Maar de Eor doet er goed aan zich voor te bereiden op de situatie dat over twee à drie jaar de Eor Richtlijn niet meer geldt voor het Verenigd Koninkrijk.

Nog veel onduidelijk

De Britse premier May heeft gezegd dat uiterlijk eind maart 2017 de officiële brief aan de EU de deur uit zal gaan waarin zij aan zal kondigen dat het Verenigd Koninkrijk de EU gaat verlaten. Dan volgt een periode van maximaal twee jaar waarin de boedelscheiding moet worden geregeld. Nieuwe verdragen moeten op allerlei internationale vlakken de relatie van het Verenigd Koninkrijk met de EU opnieuw gaan regelen. Die periode van twee jaar kan eventueel worden verlengd, maar alleen als alle 27 EU-landen daarmee instemmen. Als er wel een regeling komt binnen twee jaar kan deze ook afspraken bevatten over een langere transitieperiode tot in de jaren 20 van deze eeuw. Een mogelijkheid zou zijn dat het Verenigd Koninkrijk per verdrag nog blijft deelnemen aan de Eor-richtlijn. In dat geval verandert er voor de Eor niets. De waarschijnlijkheid van die optie is moeilijk in te schatten, maar erg groot is die niet. Waarschijnlijker is dat vroeger of later de richtlijn niet meer zal gelden voor het Verenigd Koninkrijk.

Dat betekent dan dat:

- Er geen vertegenwoordiging van het Verenigd Koninkrijk meer in de Eor hoeft te zitten;
- Er geen wettelijke regels meer zijn voor

verkiezing, scholingsrechten en bescherming van Eor-leden uit het Verenigd Koninkrijk als ze toch in de Eor blijven;

- De werknemersaantallen in het Verenigd Koninkrijk niet meer meetellen ter bepaling van het aantal werknemers voor de 1000 + 2 x 150-drempel ter oprichting van een Eor;
- Gebeurtenissen en besluiten in het Verenigd Koninkrijk niet meer meewegen in de criteria ter bepaling van wat als 'grensoverschrijdend' geldt.

Werk aan de winkel

Als de Brexit gaat inhouden dat de richtlijn niet meer geldt voor het Verenigd Koninkrijk en als het Britse parlement dan beslist om de wet in te trekken die deze richtlijn in het Britse recht heeft verwerkt; dan zijn bovenstaande elementen dus niet meer wettelijk geregeld. In dat geval moet de Eor in zijn overeenkomst deze zaken expliciet regelen. Het gaat daarbij dus om meer dan alleen het behoud van een Britse vertegenwoordiging in de Eor!

Denkbaar zou overigens ook nog zijn dat de richtlijn weliswaar niet meer geldt voor het Verenigd Koninkrijk, maar dat het Verenigd Koninkrijk een deel van zijn Eor-wet behoudt voor niet-Britse bedrijven die vrijwillig ook nog de Britse werknemers aan de Eor laten deelnemen.

Voor Eor's die onder Brits recht werken (131 volgens de laatste telling) is het nog ingrijpender. Al zal volgens de meeste deskundigen de Overeenkomst gedurende zijn looptijd niet zomaar zijn geldigheid verliezen, het juridisch kader voor de naleving daarvan is zonder Britse Eor-wet weggevalen. De Eor komt in een schemergebied terecht waarin het makkelijk verdwalen is. Het bedrijf moet een 'representative agent' aanwijzen in een EU-land en dit bepaalt dan de nieuwe jurisdictie.

Het is overigens opvallend dat de helft van de bestaande Britse Eor's ooit vrijwillig is opgericht. In de jaren negentig gold de Eor-Richtlijn nog niet voor het Verenigd Koninkrijk, vanwege de 'opt-out' die Margaret Thatcher had bedongen. Maar in die jaren maakten slechts dertien van de meer dan duizend bedrijven met een Eor gebruik van de mogelijkheid om Brit-

Eor's, bereid je alvast voor op de eventuele juridische consequenties

se vertegenwoordigers uit de Eor te houden. Dat biedt goede grond om te verwachten dat – ook als straks de richtlijn niet meer geldt voor het Verenigd Koninkrijk – de meeste bedrijven bereid zullen zijn het Verenigd Koninkrijk nog steeds aan de Eor te laten deelnemen.

Voorkom toekomstige onduidelijkheid

In de twee à drie jaar die het nog zal duren voor de Brexit ook juridische consequenties voor Eor's zal gaan hebben, doen Eor's er goed aan om al enige voorbereidingen te treffen. Hiermee voorkom je toekomstige onduidelijkheid. Als er in die tijd moet worden heronderhandeld, is dat een goede gelegenheid om een clause toe te voegen. Hoeft de overeenkomst in de komende jaren niet te worden heronderhandeld, dan kan men de clause in een annex toevoegen. Deze clause kun je ook breder maken, voor het geval andere landen het Britse

Brexit

voorbeeld in de toekomst gaan volgen. Je weet maar nooit. Zo'n clausule regelt dan in het algemeen de situatie voor als een land niet meer onder de richtlijn valt.

Belangrijk is om vast te leggen dat zo'n land blijft vallen binnen geografische reikwijdte van de overeenkomst. Daaronder vallen alle eerdergenoemde aspecten van

vertegenwoordiging, het meetellen van de werknemersaantallen in het Verenigd Koninkrijk en van het meenemen van gebeurtenissen en besluiten in het Verenigd Ko-

ninkrijk bij de bepaling van wat als 'grensoverschrijdend' geldt.

Alleen het ontbreken van wettelijke regels voor verkiezing, scholingsrechten en bescherming van Eor-leden uit het Verenigd Koninkrijk is dan nog niet geregeld. Maar die nadere details kan men later regelen als het echt nodig blijkt. Het

voldoet om bijvoorbeeld af te spreken dat management en beperkt comité, aangevuld met de vertegenwoordiger(s) uit het betreffend land, zonodig passende aanvullingen

zullen afspreken om de praktische werking van de overeenkomst in het betreffende land te garanderen. Voor Eor's die onder Brits recht werkten, is nog een aanvulling nodig. Bijvoorbeeld: management en het beperkt comité zullen in onderlinge overeenstemming afspreken welk dochterbedrijf in de EU als vertegenwoordiger zal optreden. In principe mag het bedrijf dit zelf bepalen, maar de Eor kan beargumenteren dat het beter is dit in goed overleg te regelen.

Sjef Stoop is senior-trainer/adviseur bij EOR Services van SBIFormaat

De helft van de Britse Eor's is ooit vrijwillig opgericht